

KÉCSKE és VIDÉKE.

Társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi hetilap.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Szerkesztőség és kiadó hivatal: Új-Kécskén, hova a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemény címezendő. Bérmentelen levelek el nem fogadtnak. Kéziratok vissza nem adtnak.	Előfizetési díj: Egész évre 4 forint. — Fél évre 2 forint. Negyed évre 1 frt. — Egyes szám ára 10 kr. Felelős szerkesztő és lapkiadó-tulajdonos: PETROCZY JÓZSEF.	Hirdetések: jutányos áron számíttatnak. Többszöri hirdetéseknel lényeges árkedvezmény adatik. Hivatalos hirdetéseknel minden szó 1 kr. — Nyílt-tér sora 20 kr. Minden beiktatás után 30 kr bélyeg-díj fizetendő.

A Szolnok-kiskún-félegyházi vasút engedélyezési tárgyalása.

A tervezett vasút ügyében az engedélyezési tárgyalást a m. kir. kereskedelemügyi miniszter immár elrendelte s annak hatánapját e hó 24-ére tűzte ki. Az okmány, mely az engedélyesnek kézbesített, következőleg hangzik: „Kereskedelemügyi m. kir. miniszter 28,057 IV. szám. Dr. Vladár Vilmos ügyvédnek, mint a Szolnok-félegyházi vasút tervezőjének Szolnokon. — Uraságod által Szolnoktól Félegyháziáig vezetni tervezett helyi érdekű vasútvonal engedélyezési feltételeinek tárgyalására, illetve javaslatba hozatalára az állandó vasútengedélyezési bizottságot egyidejűleg utasítván, felhívom Uraságodat, hogy a vezetésem alatt álló miniszteriumban az államtitkár úr elnöke alatt, folyó évi június hó 24-én d. e. 11 órakor megtartandó engedélyezési tárgyaláson jelenjen meg a kellő szakközvegekkel együtt. Budapesten, 1891. június hó 12-én Baross s. k.“ —

Az engedélyezési tárgyalás a legfontosabb mozzanat a vasút létesítése történetében. Az engedélyezési tárgyaláson részt vesznek vasút-építési, vasút-engedélyezési és a műszaki szakosztályoknak főnökei, a referens műszaki tanácsos, továbbá a postaosztály főnöke, a magyar államvasutak igazgatósága. A tárgyalás Lukács Béla államtitkár elnöke alatt fog megtartatni, vezetése azonban Szabó Jenő miniszteri tanácsost, mint a vasútengedélyezési szakosztály főnökét illeti; az ügy előadója

Heim Sándor műszaki tanácsos lesz, a kinek egész a forgalomba bocsátásig a vasút körül a legfőbb szerep jut.

A tárgyaláson, mely folytatónak több napon keresztül fog tartatni, tárgyalatik első sorban a vasút műszaki része. Megállapítatnak az építési feltételek, az építési feltételek után a költségvetés és az építési tőke határozatát meg, melytől azután már eltérni nem lehet. Ezek bevégeztével tárgyalatik folytatón a vasút finanszírozása; megállapítatják: hogy az építési tőkéből mennyi szerzendő be törzsrészesvények ellenében, mennyi elsőbbségi részesvények kibocsátása útján. Megállapítatják továbbá az elsőbbségi részesvények minimális árfolyama, s az engedélyes felhatalmaztatják, hogy ezen kétnemű részesvények elhelyezhetése végett részvénytársaságot alakítson. Majd tárgyalásra kerül: a tartalékalap, valamint a pályaeszközök kérdése, a mivel kapcsolatban az is szóba jön, hogy a vasút részvénytársaság által vagy pedig esetleg a m. kir. államvasutak által fog-e kezeltetni? Tárgyalatik végül a postakincstár hozzájárulása; megállapítatják az engedélyes által leteendő cautio mennyisége; javaslat tételik a miniszternek az iránt: hogy a vasút állami segélyben részesítendő-e vagy nem.

Mindezen kérdések ezen tárgyaláson fognak eldöntetni, s a megállapodások javaslat alakjában a miniszter elé terjesztetni, a ki rendszerint a bizottság megállapodásait jóvá hagyja, s csak az államsegély kérdésében szokott teljesen önállólag intézkedni. Az enge-

délyezési tárgyaláson és az azután hozandó ministeri határozat által fog a vasút sorsa végleg eldőlni.

A továbbiakra nézve úgy értesültünk, hogy a ministeri határozat meghozatala után — a mennyiben az engedélyes habár időközben a törzsrészesvénytőke biztosítását igazolja — a tárgyalási jegyzőkönyv alapján készített engedély okmány törvényjavaslat alakjában a képviselőházhoz fog beterjesztetni. Mint értesültünk, az engedélyes a szükséges cautiót már az engedélyezési tárgyalás után le fogja tenni, hogy a törvényhozás elé terjesztésnek semmi akadálya ne legyen. Míg a törvényhozás a javaslatot letárgyalja, az alatt az engedélyes a részletes építési tervek készített el, valamint a kisajátítási műszaki tervek. Egyidőben befejezi a finanszírozást, mire nézve hallomásunk szerint a berlini Erlanger céggel lépett összeköttetésbe és megalakítja a részvénytársaságot. Ha mindez meg van és a törvényhozás is elfogadta a törvényjavaslatot, akkor az engedélyes a miniszterhez folyamodhatik a végleges építési engedély kiadása iránt. A végleges építési engedély kiadása után lehet csak jogszerűleg az építéshez hozzá kezdeni, bár a miniszter a törvényhozási actus befejezése előtt is — ha egyébként minden rendben van — megengedi, hogy az engedélyes az építkezést saját felelősségére megkezdhesse.

Jól lehet tehát egy vasút létesítése ezek szerint felette hosszú procedurán megy keresztül, mégis hisszük, hogy az alakítandó részvénytársaság folyó évi október hó elsején az

A „Kécske és Vidéke“ eredeti tárczája.

Csukási József emlékezete.

— A „Budapesti Hírlap“ főmúllása 10-ik évfordulóján. —

*Elesett a zászlótartó,
De a zászló fenn lobog;
Lobogtatják bátor, elszánt,
Ifju, lelkes bajnokok.
A vezér már csüdes ember,
De az eszme él tovább
S glóriával koszorúzza
A kidült hős homlokát.*

*Most tíz éve, hogy kibontá
Azt a zászlót szent jelül;
Kis csapatall harciba indult
S maga hittel ment elül.
Csak egy szó volt ráhímezve,
A magyar ság volt e szó, —
És ma már ezt visszahangozza
A hazában millió.*

*A szegények küszöbére
Ez a jelszó rátalált,
Véle osztott a kicsiny had
Ellenének száz halált;
És a dúsak palotáit
Diadallal vette be;
És az ügynek rózsát termett
Tövisek közt nyert sebe.*

*Mézzel csorgó édes nyelvünk!
Büszke, délceleg nemzetünk!*

*Téged érjen üdv, dicsőség,
Ha mi küzdvén győzhetünk:
Ezt érezte, ezt harsogta
Napról napra, szüntelen —
S háromszínű zászlajához
Segődött a győzelem.*

*S most e zászlón gyászfátyol csüng
Az örömnapp ünnepe;
De a fátylon átalszillog
Titkos irás, égi fény.
Gyül az emlék csipkebokra,
S egy áldott szív hangja kel:
Föl, magasra azt a zászlót!
Az eszmének győzni kell!*

*Föl, magasra és előre!
Holt és élő egyetért;
Régi zászlónk fenn lobogjon
Az ügyért, a nemzetért.
Legyen első a hegy ormán
S jól megálljon a helyén
Ezeréves Magyarország
Diadalmi ünnepe!*

Rudnyánszky Gyula.

AZ A TÖRVÉNY!*)

— Elbeszélés. —

Irta: VARGA MIHÁLY.

Ott domborul már a jó apa sirja a temetőben, a többivel egy sorban. — A résztvevők és a gyászolók már haza szédtek. A sirások sietve vakarják le kapáikról a temetői földet, mert megeredt az eső.

*) Mutatvány a szerzőnek sajtó alatt levő kütetéből.

Csak a megboldogult legifjabb fia, Laci, nem gondol a hazamenetelre. Nem hiába őt szerette az apja legjobban, de látni való is, hogy nem méltatlanra pazarolta szeretetét.

Nem tud megválni attól a drága hantól; már sirni sem tud, csak a keresztet ölelgeti egyre.

Nem csoda, hogy úgy szerette az apját, mert anyja korán elhalván, jobbadán annak keze alatt nőtt fel. Szegény gyerek nem „anyás“, hanem „apás“ lett.

De a mi sok, az mégis is csak sok! Már elég is lehetne a siránkozásból. Egy részt azért, mert meg kell nyugodni az Isten szent végzésén, de meg az időt sem lehet ám trefára venni. Olyan csipős, hideg szél támadt fel egyszerre, hogy az esőcsepp, amint leesik, azonnal jéggé fagy. Már is bőrig ázott az a gyerek.

A temetőcsész is megsokalja már a dolgot. Két izben is szólította, hogy ne epeszsze magát, jobb, ha haza ballag, mert az ember nem egy napra való. De biz' ennek csak annyi hatása volt, mintha azoknak a néma siroknak beszélt volna. Laci nem látszott hallani a jóakaró figyelmeztetést. Nem törődött ő semmivel. Csak egyet tudott, hogy árva, csak egyet látott: azt a kicsi földpüpot, mely őt édes apjától elválasztja.

A csész végre is, mikor belátta, hogy szavának semmi foganatja, karonfogta őt s erővel vezette haza. — Csak nem hagyhatja elpusztulni!

Ideje is volt, mert a gyerek minden izben reszketett. Alig volt jártányi ereje. Inkább vinni, mint vezetni kellett.

Otthon a két testvér nem sokat törődött Laci hosszas elmaradásával, még azt sem mondták a jószívű embernek, hogy jól tette, áldja meg az Isten érte.

Mit nekik Laci, mással vannak ok most elfoglalva. Vidám hangulatban ülik meg a halotti tort s azon jár az eszük: hogy út ki majd az osztozkodás. De meg más sora is van ám' a dolognak, — hisz tudja mindenki, — nem nagyon szeretik ezt a Laci gyereket. Hogy miért? Hát csak azért, mert a meg-

építést megkezdheti, feltéve és általában az előadottaknál mindig feltéve azt, hogy a törzs részvénytőke biztosítva van. Az engedélyezési tárgyalás után fogjuk megtudni azt, hogy mennyi lesz a megállapítandó törzsrészvénytőke s hogy ennélfogva mennyit kell még beszerezni.

Lapunk olvasóit mint eddig, úgy ezentúl is értesíteni fogjuk a további fejleményekről.

Ugyanezen alkalommal felhívjuk a két Kécske és a vidék közönségét, hogy a törzsrészvények jegyzésével lehetőleg siessen mindenki, mert az engedélyezési tárgyalás után legkésőbb e hó végéig az engedélyes köteles beszámolni a magas kormány előtt a törzsrészvénytőkével. Már külön vezércikkben melegen ajánlottuk a törzsrészvényjegyzést, mint solid és biztos tőke elhelyezést a nagy közönség figyelmébe; lapunk hirdetési rovata is bő tájékoztatást nyújtott az iránt az olvasónak.

Mindazonáltal nem tartjuk feleslegesnek, sőt az ügy közérdekű voltánál fogva kötelességünknek ismerjük, hogy a törzsrészvények minél tömegesebb jegyzését az olvasónak saját jól felfogott érdekéből is még egyszer figyelmébe ajánljuk. Igen örvendénk, ha a két Kécske és vidéke a részvény jegyzésekben is önmagához méltónak mutatná be magát.

KÖZGYÜLÉS.

Uj-Kécske község képviselő-testülete e hó 17-én délelőtt a község ház tanástermében rendkívüli közgyűlést tartott, melyre összesen 28 képviselő jelent meg.

A közgyűlés a következőképen folyt le:

Mindenek előtt a múlt közgyűlés jegyzőkönyve olvastatott föl, mely észrevétel nélkül hitelesített; aláírásra U. Varga András, Urbanovics Antal és Zoboki György küldetvén ki.

Hasonlóképen a havi pénztárvizsgálatra kiküldött bizottság jelentése is csak egyszerűen tudomásul vétetett.

A tárgysorozat 3. pontja azonban — „egy iskola helyiségnek kibérlése, két tanterem nyitása és két tanítói állás szervezése“ — már élénk, hogy ne mondjuk éles vitára adott alkalmat, melynek erősen felekezeti utóze fölött csak sajnálkozni tudunk.

Az előadó főjegyző ismertette az ügyet, Haay Károly ama kérdést intézte az előjárásához: vajjon a helybeli iskolák mily jelleggel bírnak? Felekezeti-e, vagy pedig községi? S ha felekezeti mily alapon tartja fenn azokat a „politikai község“?

Az előadó Haaynak adott válaszában történelmi alapon kifejtette, hogyan és miként keletkezett a községnek a helybeli kath. jellegű iskolák fenntartására vonatkozó kötelezettsége s egyszerűen egy ide vonatkozó okiratot is mutatott be.

boldogult őt szerette legjobban. Ámbár az is bizonyos hogy végrendeletében azért egészen igazságosan és méltányosan intézkedett. Két öregebb fiúnak egy-egy városi házat, Laczinak a tanyai épületet, a földkekből pedig mindegyiknek egyenlő harmadrészt hagyott.

Azért Laczi sem szenvedett rövidséget azzal a tanyával, mert szép épület, beválnék akár városi háznak is. Laczinak csak azért szánta, mert ott született és nőtt fel. Meg ott van az a sugár nyárfa is, a melyet az ő születésekor ültetett. De lehet, hogy az is vezette a megboldogultat, hogy így ismét Homoki Szabó László néven maradjon a tanya.

Laczi nagyon meghütötte magát.

Beteg lett. Lázba esett.

Az orvos aggodó arcot mutatott. Jeges borogatást rendelt és gondos ápolást sürgetett.

— Gondos ápolás kell? Kórházba vele! — mondották a jó testvérek. Ott van gondos ápolás is, meg jég is elég. A költséget pedig kifutja az apai juss.

A beteg csakugyan a kórházba került. Szegény nem tiltakozott ellene, mert azt sem tudta, van-e a világon.

Testvérei feléje sem mentek. Majd megüzenik, ha temetésre kell menni. Titkon már számítottak is az osztályrésztőre.

Kitavaszkodott. Az alvó élet ébredezni, pezsdulni kezdett.

Laczi megküzdött a betegséggel, a válságon szerencsésen túlelt. A láz bizony úgyszólván csontáza, de azért lassan-lassan mégis csak erősödni kezdett.

Amint annyira fölvetette magát, hogy botra támaszkodva járni is tudott, azonnal búcsút vett a kórháztól. Künn a tanyán, azon a jó szabad levegőn maj kiépül egészen.

Első útja a temetőbe vitt; innen azután egyenesen a tanyán tartott.

A válaszal úgy a kérdést feltevé, mint a képviselőtestület minden egyes tagja meg volt elégedve, kivéve egyetlenegy képviselőt, ki eltekintve a község eme kötelezettségének historicus kifejlésétől, csupán a jelen állapotot véve tekintetbe, erősen protestált, hogy a község tartsa fenn a katolikus iskolákat. A hevesen vitázóval szemben hasztalan volt minden argumentum s helytelen álláspontját nem adta föl úgy vitában résztvevő képviselők, mint az előadó mindenkit egyaránt megnyugtató felvilágosításai dacára sem.

A sajnálat bizonyos nemével voltunk tanúi e nem kis ingerültséggel folyó vitának. Részünkről ugyan megvagyunk győződve, hogy a nevezett képviselő őrök egyáltalában nem volt szándéka az egyes vallásfelekezetek között a harmóniát, a békés együttélést megzavarni s egy már régen, minden kétséget kizáró módon elintézett ügyet nagyon is egyéni fel fogása szerint romba dönteni s a község nyakába esetleg egy oly pert akasztani, melynek kimenetele előreláthatólag őt is, mint egyik polgárát, nem kis mértékben sújtaná a pótdadó révén, ép azért végtelenül csodálkozunk kellett a fölött, hogy egy ily vitában teljesen készületlenül s minden előzetes információ nélkül vett részt még akkor is, midőn látta, hogy a jelen voltak egyike sem helyesli tisztán csak merev tagadásra alapított nézetét.

Soha sem voltunk, de nem is akarunk a különböző vallások között az érdekkülönbségek végtelenségig menő forcírozói s a folytonos torzalkodás megalapítói lenni, nemcsak azért, mert ez az egoismus túlkapásaihoz vezet, hanem azért sem, mert ez a társadalomba oly úszköt vet, mely előbb utóbb végzetes következményekkel jár.

Ez lévén elvünk, mely minden, — a logica szabályai szerint gondolkodó egyének, — ki egyszerűen a társadalmi együttét harmonizálásának feltételeit sem teveszti soha szem elől — kell, hogy helyesléssel találkozzék, bizonyára senki sem fogja, de nem is veheti rossz néven, ha minden ez elvvel ellenkező meggyőződés vagy csak vélemény fölött kedvező ítéletet mondanunk nem lehet.

Távol van tőlünk, — miként ezt fönnebb is említettük, — hogy a képviselő őrök a vita hevében mondott szavaiból ily nemcsak általunk, hanem bárki által is, — ki a társadalom föllendülését igazán szívén viseli, — elítélt elvek vallását következtetnők, annál inkább, mert ez magánéletével is homlokegyenest ellenkezik; ez ügyben elfoglalt álláspontunk nyílt és őszinte kifejezésével csupán csak azt akarjuk constatálni, hogy a képviselő őr által inscenizotott vitának, a vele nem egy és ugyanazon vallás elveit valló jelenvoltak csakugyan ily jellegű tulajdonítottak, azt már ott a közgyűlésen egyesek elejtett szavaiból is kivethette. Ép azért meg vagyunk győződve, hogy az általa igazságtalanság, jogtalanság és méltánytalanságnak declaráltakról a kellő, tüzetes és beható információ alapján az ellenkező véle ményt megszerezze, nem fog késmi és habozni az anyiai által félremagyarázott szavaira, mint azok leghitelesebb magyarázója, a legközelebbi közgyűlésen a szükségesnek mutatózó felvilágosításokat megadni.

A képviselő-testület egyébként a vita után határozatilag kimondotta: hogy már az 1891/2-iki tan-

Tavaszi munka ideje van, testvérei bizonyosan ott lesznek.

A gyaloglás elég jól ment. A rég nélkülözött fris levegő pezsgésbe hozta minden csepp véré. A tanya fehérülő falát megpillantva, futni szeretett volna, hogy minél előbb ott lehessen s elmondhassa testvéreinek: nézzétek, itt vagyok, a jó Isten meggyővített!

Istenem! milyen öröm az, hosszas távollét után haza menni. . . .

Még csak egy dülön kell áthaladnia s azonnal ott lesz. Ha valaki az udvaron állna, már meg is ismerné. De senki sem mutatkozik, csak az öreg Bodri van künn. Csak észre venné, bizonyosan eléje futna. Hogy fog örülni az a szegény állat!

— Bodri, ne!

De nini, bizony rá nem ismer. Ugatja. Talán az a lelketlen állat is ellene fordul? vagy hogy rövidlátóvá lett öreg napjaira. . . .

— Csiba te! Hisz ez nem a Bodri. Milyen csúf dög. Ugyan hova lett az a hű állat? Talán eldöglött, vagy a farkasok tépték szét a télen?

A kutya dühösen ugatta őt s csak úgy tudott a tanya udvarára bejutni, hogy folyton védte magát a kezében levő bottal.

— Jaj! kivágták a nyárfámat, — sikoltott fel, mikor a vele egykorú sugár fát kivágva, a földön elterülve meglátta. — Minek tették már ezt?

A merre csak a szemét vetette, mindenütt nagy változást és rendetlenséget látott. Hej, nem így volt az a megboldogult életében! No de most az övé, majd! . . .

Épen az istállóba akart tekinteni, a mikor a kutya ugatására a konyhajátón egy ismeretlen asszony lépett ki.

— Kit keres?

— Hol van András és Jóska bátyám?

— Micsoda Jóska, meg András? Kicsoda maga?

— Én kicsoda? . . . maga kicsoda? Mit állja utamat, ereszszen, hadd menjek be.

Az ügyetlen cseléd, vagy mifele asszony fogadásán boszankodva nyit be a szobába.

évre két tantermet nyit és két rendes tanítói állást rendszeresít 400—400, esetleg 420—420 frt évi javadalmazással. A tantermek egyelőre bérelt helyiségben nyitattak, melyre vonatkozólag az iskola-ügyben kiküldött bizottság elnöke felhatalmaztatott, hogy Ernst Mór helybeli lakóssal az uradalmi nagy-köresma épületére évenként 170 frnyi összegért al-bérletet köthessen, illetve előzőleg tárgyalásba bocsájtkozzék s az iskolaszéknek e határozatokat át-téve, annak véleményes jelentése kapasan intézked-jék az épület átalakítása s a tantermek felszerel-ését illetőleg azzal, hogy az iskolaszék a szervezendő két tanítói állásra a szünidő folyamán a pályázatot kírja.

Ennek kapasan a képviselőtestület szótöbbség-gel egyszerűen azt is elfogadta, hogy a két iskola évi szükségleteinek, úgyszintén a két új tanító fi-zetésének fedezésére a községi pótdadó minden további emelése nélkül, a piacbör és vásári illeteket a helybeliekre is kötelezőleg kiterjeszti, mi által az eddiginél mintegy 1000 forintnyi bérlet-többlet-rezremel juthatni. Az ily képen 1892. év január 1-sőtől fogva mindenkire nézve egyaránt kötelező helypénz illetek szedésének jogát pedig — azon esetben, ha méltányos s megfelelő összeg ajánlatnak, az eddigi usut megtartva, továbbra is bérbe hajlandó adni.

Hasonlóképen határozatba ment: hogy a község tulajdonát képező „kis nyomási“ földek, melyek mind ez ideig legelőül használtattak, szántóföldekként bérbe adassanak, mi által jövedelmezőségük évenként 6—8 száz forinttal emelkedni fog.

E két új jövedelmi forrás bevételi többlete tehát nemcsak a megszorodott iskolák összes költsé-geit fogja fedezni, hanem előreláthatólag a községi pótdadót is, — minden nagytás nélkül — legalább 5—6%-kal lejjebb szállítja.

A vásárbérlet 3. a községi szárazmalom és a „kis nyomási“ földek pedig 5 egymásutáni évre adat-nak ki. Mindkettőre vonatkozólag az ajánlkozók-kal tárgyalásokba bocsájtkozni az előjáróság hatalmaz-tatott föl.

Ezen határozatok kimondása s jegyzőkönyv hi-telesítésére a fönnebb említett három képviselő ki-küldése után a közgyűlés fél 12 órakor feloszlott.

Helyi érdekű hírek.

Az előjáróság figyelmébe. Minden városban, minden községben — alig hisszük, hogy e tekintet-ben volna bárhol is kivétel, — találkoznak oly speciális alakok, kiknek ügytelenségén, ferde magavise-letén, szögletes modorán a község rendesen — habár nem mindenkor helyesen — kaczagni szokott s testi fogyatkozásai, torz megjelenésük alkalmat ad a dévaj gyerekeknek a társadalom ily valóban szánandó alakjait folyton kigunyolni s bosszantani. Nincs szándékunk, e — sajnos! — sokaknak való-ságos mulatság tárgyát képező nyomorékokat vagy gyenge elméjüket egyenként bemutatni; ismeri őket úgy is közlünk mindenki, nagya-apraja egyaránt. A miért most felszólalunk, az ama tőrhetlen s tovább

. . . Különös, merő ismeretlen arcok fogadják. . .

— Jó emberek, szóljanak, világosítsanak föl, talán nem jó helyen járok? . . . Hát nem ez volt az öreg Homoki Szabó László tanyája?

— De az. Talán maga a Laczi fia, — hát meggyógyult már?

— Az vagyok. Merre vannak testvéreim?

— Azt bizonynyal meg nem mondhatjuk, mert azok most a városban laknak, a mióta eladták az az egész tanyát. Mi vettük meg. Talán drágán is; no de azon úgy sem segíthetünk, már meg van. Laczi öcsém, a maga pénze az árvagyámnál van, a mikor akarja, akkor veheti fel.

— Mit? hát az én részemét is megvették? Hisz én nem adtam el. . . .

— Eladták a testvérei.

— Ki engedte meg nekik?

— A törvény, szép öcsém, a törvény.

— A törvény? . . . lehetetlen! Már, hogy engedhetne meg ilyen igazságtalanságot a törvény? Ami az én apai jussom, azzal csak nem rendelkezhetik a törvény?

Laczi előtt megfoghatatlan volt ez a dolog. Saját szemeinek, füleinek sem akart hinni. Ámbár esteledett s marasztalták is éjszakára, de azért nem maradt a tanyán. Neki menni kell, hogy minél előbb beszélhessen testvéreivel. Könyes szemekkel indult tehát vissza.

Testvérei észrevehetőleg kintuntették, hogy nem örülnek a viszontlátásnak. Hallani hallották, hogy öcsük kilábolja a bajt, de még sem hitték, hogy ilyen hamar álljanak vele szemtől szembe.

Közönyösen adták neki elő: mivel ők ketten eladták a saját részüket, a törvény értelmében, — mely nem engedi a kisebb földbirtok szétdarabolását, — eladódott az övé is.

Laczi nem hagyta ezt annyiban, bizva ügyének igazságában, — járta a bíróságokat.

már el nem nézhető állapot, hogy e szerencsétlenek közül egyet, kit csúfnéven „Czula Jóska“-nak ismer a község s ki nyomorult lévén, koldulással tengeti életét nem ritkán egész csapat „nagyreményű“ gyerkőcök kísérelve nyomorúnyomra, mindvégig dobálva s a válogatott bosszantások ezerfele nemével iparkodva őt sodrából kihozni. Ezekért azonban viszont Jóska sem marad nekik adós. Mivel közülök közelben nem kaphat meg egyet sem, cifrábnál-cifrábnál gyalázatosabbnál-gyalázatosabb kifejezések egész özönét zúdítja rájuk oly hangosan, hogy a község egyik szelétől a másikig elhangzik, a járó-kelők nem kis gyönyörűségére, kik a tisztességérzet tudatában még a hallótávolból is menekülni kénytelenek. — Ez a közbötrányt képező állapot tovább így nem tarthat, mert folyton annak van kitéve az ember, különösen pedig a nők, hogy a nyilvános utcákon és tereken nemcsak a vásott gyermekek impertinentiájának kényszerül szemtanúja lenni, hanem a valósággal fölbőszült szájából ömlő aljas kifejezéseknek is akarva-nem-akarva fültanújává válik, mi mindenesetre nem valami irigylendő helyzet. Ha már a szülők nem büntetik meg gyermekeiket e kihívó magaviseletért, (pedig számtalanszor szemek előtt folyik le a scena) s az iskolában nincs rá mód, hogy minden egyes esetben elvegyék érte jó kiérdemelt büntetésüket, — mert ha tetten nem kapják őket eltagadják — részünkről szükségesnek tartjuk, — már csak Pest vármegyének e hó folyamán községünkben is kötelezővé vált szabályrendeletének 4. §-a értelmében — hogy az előjáróság lépjen közbe s szüntesse meg e minden jobb érzést felháborító jeleneteket az által, hogy közegeinek meghagyja, miszerint ismétlődés esetén ne csak a gyermekek egyike vagy másikában mutasson példát a többinek, hanem Jóska magát is közbötrányt előidéző kifejezéseiért szigorúan büntesse meg.

A helybeli óvodában az „apróság“-nak ma delután lesz a vizsgálója. E napon mutatja be „Kakuja néni“, mi mindenre tudta ő a kis eseményeket betanítani; miért is e kedves ártatlanok „exament“-jére — reméljük a szülők és az érdeklődők igen szép számmal fognak összejönni. Mily szép s a kisdedek előtt is emlékeztető ünnepélyt lehet rendezni évenként úgy e napon, mint karácsonykor, ha nem ¹⁰/₁₀ ed részben a szövegéből álló „Leányegylet“ hanem „Jótevő nőegylet“ létesülhetne.

Évzáró vizsgák. A helybeli róm. kath. jellegű elemi iskolákban az iskolaszék ez évi május hó 3-án hozott határozata értelmében az évzáró vizsgák a következő sorrendben fognak megtartatni: Junius 22-én, azaz holnap a kisebb fiú osztályban (1—2-ik) 23-án kedden a kisebb leányosztályban (1—2-ik), 24-én szerdán a nagyobb leányosztályban (3, 4, 5, 6.) 25-én csütörtökön a nagyobb fiúosztályban (3, 4, 5, 6.) melyre a szülők és érdeklődők figyelmét ezennel van szerencsénk fölhívni.

A nyár kezdete — csillagászati számítás szerint — ma, azaz 21-én delután pont 7 órakor fog bekövetkezni. A mi földrésznünkön leghosszabb ez idő tájt a nappal, különösen pedig a mai nap, midőn ugyanis a nap reggel 4 óra 2 perczkor kel s este 8 óra 1 perczkor nyugszik, tehát 1 percz híján teljes 16 órában keresztül tart. — A csillagászati nyár, a

Haszatalan volt minden fáradsága. Mindenütt elutasították, mert a mit a törvény végez, az előtt meg kell hajolni.

Az a törvény! az a törvény!

Csak hogy Laczinak hiába beszéltek, magyarázattak, az sehogys ment a fejébe, hogy a törvénynek joga legyen az ő törvényes apai jussát eladni még akkor is, ha ő abba bele nem egyezik. Újra és újra követelte jogos apai örökségét. Később szinte rögeszméjévé vált ez. Úgyszólván naponta megfordult a városházán, a szolgabírónál és járásbírónál s egyre hajtogatta:

— Az csak nem lehet, hogy a törvény eladja az én tanyámat, ha én nem akarom.

A törvénytevő urak megunták már az örökös alkalmatlankodást, s az a meggyőződés kezdett érlelődni bennük, hogy Laczi bizonyosan meg van háborodva, s orvosi vélemény alapján Budapestre is vitték.

Néhány év múlva azonban onnan visszaküldték. Azért-e, mert belátták, hogy nincs semmi baja, vagy mert a tanya ára elfogyott... nem tudni.

Testvérei nem fogadták be. Azon néhány év alatt, míg oda fönn volt, egészen megöregedett, összeesett. Dologra képtelen lett. S így szegény Laczi alamizsna-kenyérré szorult.

Végtelen szánandóan néz ki elnyűtt, feslett — valamikor finom — posztóruhájában. Lassan, szótlanul halad az utcákon. Sötét szemait, a melyekből még sötétebb szomorúság tökröződik vissza, rendszeresen lesüti, s csak néha tekint fel valakire — a legnagyobb gyanakodás kifejezésével. Bizalmatlan mindeki iránt. Úgy látszik mégis lehetett valami alapja annak az orvosi véleménynek, mert mikor alamizsnát jár gyűjteni házról-házra, a „Miatyánk“-ot soha sem tudja elmondani rendszeren. Mikor odáig ér: „jőjjön el a te országod“, tovább nem folytatja, hanem utána egyre csak ezt hajgja: „jőjjön el a te igazságod... jőjjön el a te igazságod“...

mi égaljunk alatti nyártól nagyon elut. Mig ugyanis az előbbi jun. 21-től szept. 23-ig tart, addig az utóbbi május 16-tól szept. 21-ig terjed. És pedig: nyárelő: május 16-tól, jun 8-ig; nyár: jun 8—aug. 9. nyárató: aug. 10—szept 21-ig; összesen 128 nap.

Hivatalos órák a község házában. Az előjáróság engedve a lakosság azon közérdeke, hogy a község házában a hivatalos órák a nyári évszakban — szept. György napjától szept. Mihály napjáig — már reggel 7 órakor kezdődjenek, tanácsüléssel elhatározta hogy e hó 15-től fogva október hó 1-ig a hivatalos órák d. e. 7—12-ig, d. u. 2—4-ig tartassanak meg, azon megjegyzéssel, hogy újabb határozatig ezen-től május 1-től október 1-ig mindig a jelzett órák lesznek a lakosságra nézve mint hivatalosak megtartva. A téli évszakban pedig, vagyis, oct. 1-től május 1-ig az eddig érvényben volt hivatalos órák maradnak meg.

A hadmentességi díj kivétési lajstroma az 1891 évre a pénzügyigazgatóságtól a mult hét folyamán már megérkezett s a község házában e hó 18-ig közszemlélésre volt kitéve, hogy az érdekeltek esetleges sérelmeiket 15 nap alatt fölhozhassák, illetve beadhassák. Ezzel kapcsolatban figyelemztettek a hadmentességi díj fizetésére kötelezettek, hogy a reájuk kivetett összeget kamat nélkül ez évi okt. 1-ig befizethetik; e naptól fogva azonban 6% késedelmi kamat is fog tőlük szedetni, a végrehajtási költségek felszámítása mellett. Így tehát az érdekelteknek csak előnyükre szolgál, ha a hadmentességi díjat a nevezet határnapig kifizetik.

A gyalogjárdák érdekében lapunkban már több ízben felszólaltunk, sőt egy alkalommal egy egész külön cikkben foglalkoztunk azokkal a reformokkal, miknek megvalósítását a község érdekei s kényelme már nagyon is égetővé kezdi tenni. Hogy cikkünk az óhajtott eredményre nem vezetett, ezt senkinek bűnül felróni nem akarjuk, mert lehet, hogy az eszmé megpendítése kissé korai volt s realizálása nehézségekbe ütközik; azt azonban jogosan elvárhatni az előjáróságtól, hogy a mit minden háztulajdonosra nézve kötelezőnek hirdet ki: a gyalogjárdák elegettelését s feltöltöttségét, azt tényleg effectuálja is, nehogy az a valóban kellemetlen helyzet álljon be, mely jelenleg uralkodik, hogy t. i. egyik háztulajdonos a reáeső járdarészletet úgy ahogy — a tűrhetőtől még nagyon is távol álló módon — megcsinálva, közvetlen tözsomszédjának pedig még eszébe sem jut ebbeli kötelezettsége, melynek következtében azután beáll annak lehetősége, hogy az ember lábát törheti, vagy nyakát szegheti a helylyel-közzel töltött és alacsony, gidres-gódrós gyalogjárdákon. Ez különben csak alig pár utcára szól, mert hogy a többi utcák háztulajdonosai mikor veszik tudomásul a reájuk nézve is kötelező tanácsvégezést s mikor fognak még arra gondolni, hogy azt talán még teljesíteni is kell, a távolabbi jövődőt titká képezi. Mi legalább úgy velekedünk, hogy ha a község a nevezett tanácsvégezést közzétette, jó lenne egyszersmind utána nézni: foganatosítják-e azt vagy pedig „ad graecas calendas“-ra elhalasztani is elégségesnek tartják? Valakit valamire kötelezni még nem elég, ha csak azt vele betartatni nem iparkodunk. Reméljük, hogy a gyalogjárdák nyakszegő állapotainak mielőbbi megszüntetése körül ezután kissé nagyobb erélyt fogunk tapasztalni!

Büvészeti előadást tartott e hó 13. és 14-én Vadász Mislivecz Lajos antispiritisticus, — kiről már a mult számunkban is megemlékeztünk — a Kostyán-fele kávéház nagytermében, meglehetősen csekély számú közönség jelenlétében. Előadásairól véleményünk a következő: Misliveczet egyszer látni untig elég, mert másora nincs s így másod- még inkább harmadízben rendkívül unalmassá válik. Kézi ügyessége ugyan tagadhatlan, különösen a játszókarttyuknál használt ügyvezett Walter-fogásokban; varázslatai s egyéb mutatványai azonban, az ismétlés következtében igen egyszerűekké s bárki által is könnyen megmagyarázhatókká válnak. Ehhez járul még az a hosszas készülődés, melylyel az előadás folyamán — az egyes darabokhoz fog, s mely az érdeklődést úgyszólván megsemmisíti. A Cumberland után annyira hírhedtét vált antispiritisticus mutatványok közül is csak egyetlen egyet képes bemutatni: a kezek összekötését és a székhez való lekötözést, mely az erek és inak felduzzasztásán alapul. — Mindebből különben az a tanulság: hogy a büvészeti előadások rendezői, — hacsak változatos repertoirt tekintetében garantált nem nyujtának — egyszer látni tökéletesen elégséges.

A juniális táncmulatság, mit Kasticher Ármin vendéglős nyári mulató helyiségében a mult vasárnap rendezett — mint halljuk — nem sikerült, mert az ugyanezen nap estéjén permetezni kezdő eső a kikészülőket otthon marasztotta, a rendező nem valami nagy örömeire, úgy hogy a mulatságra még a rendes vasárnapi vendégek sem tudtak összeverődni. Soh'se búsuljon az egyébként iparkodó, de a kezdet nehézségeivel küzdő vendéglős, megesett ez már máson is, mert az időt megrendelni nem lehet.

Tűz. Vészharangok kongása riasztotta föl e hó 18-án delután 2 óra előtt a község lakosságát. Balla József földműves sugár útjai 11. számú háza állott lángokban. Szerencse, hogy a szomszédok a nádtetőn rohamosan emelkedő lángnyelveket hamar észrevették, mert az égő házban a gazda felesége — ki alig

24 órával előbb szült — gyermekágyban feküdt, úgy hogy csak ügygyel-bajjal lehetett őt kisdédével a szobából kihozni. A tűz, daczára, hogy a község mezei munkával foglalkozó lakosságának legnagyobb része künn a határban munkálkodott, a szerencsétlenség színhelyére rövid vártatva megérkezett fecskendők által hamarosan localizálva lett annyira, hogy csakis a tető pusztult el, a házban lévő tárgyak azonban megmentettek. Mig egyrészt dicsérettel kell megemlékeznünk ez alkalommal azon valóban igen szép buzgalomról, melylyel a tűznél megjelentek mindegyike — az intelligens elem ép úgy, mint a nép legegyszerűbbjei — részt iparkodott venni a mentési munkálatokban, (milyen pompás és pártját ritkító tűzoltók válnának belőlük! szerk.) másrészt nem mulasztathatjuk el ajánlani, hogy a község legujabb, legjobb szerkezetű s leginkább hasznavehető fecskendőjét gyakrabban s minél tüzetesebben vizsgálják meg, nehogy egy újabb vész bekövetkeztével szelepei alig egy félórai működés után a szolgálatot ismét felmondják.

A ki a saját koporsójára adott előleget visszaköveteli. Lapunk ez évi 2. számában „korai készülődés“ czim alatt leirtuk, mint rendelték meg a beteg s már a halállal küzködő özv. Szabó Sándorné ó-kécskei lakosnő számára közelálló még életében Bollók János helybeli temetkezési vállalkozónál a koporsót s minden szükséges kelléket. Ugyanakkor egyszersmind megemlékeztünk azt is, hogy az özvegy szerencsésen kilábalta betegségét s fölgyógyult, miért is a koporsóját megrendelő az arra adott 10 frt előleget visszakövetelték. A foglalt természetesen nem kapták vissza, miután a koporsó s minden hozzá való elkészült, mit arról leszedni többé már nem lehetett. A foglaltó-visszakövetelés utójátéka e hó 17-én folyt le az új-kécskei község házában, hol ugyanis Bollók Jánossal maga a halálnak szánt Szabó Sándorné állt mint felperes a bíró előtt a saját koporsója ügyében, kérve, hogy részére a 10 frtot megítéljék. A temetkezési vállalkozó fölvilágosítása folytán az előleget nem itélték meg, hanem békés egységig kísértették meg, mire Bollók egy koszorút ajánlott fel az özvegynek kárpótlásul, ki azt elfogadva a saját fejéjére rendelt koszorúval karján, szépen hazza ballagott. Bizonyára nem mindennapos eset, hogy egy temetkezési vállalkozó éppen azzal álljon pörben, kinek számára már mindent elkészített s kivel csak a túlvilágon gondolt találkozhatni.

Irodalom és vegyesek.

A „Vasárnapi Ujság“ május hó 24-iki száma a következő tartalommal jelent meg: „Petényi Sámuel, a magyar tudományos madártan megalapítója.“ (Arczképevel). Költemények: „Bolyongás közből.“ Szabó Sándortól; Jertek ide mellém.“ G. Diószegyi Mórtól. Madártörténetek: IV. Több sines.“ B. Büttner Linától. „A madárkiállításból: Kék vérese; szakállas saskeselyű Herczegovinából; kaukázusi havasi pacsirta; sáska-madar; a legnagyobb madártöltés; sarki bugdár; kócsagok és tokekecsák.“ (Képekkel). „Orosz életképek.“ Patru S. után oroszról. „A madártan mai magyar művelői.“ (Herman Ottó, Madarász Gyula, Chernel István és Szikla Gábor arczképevel). „Az első próba. A magyar ifjuság pünkösdi tornaversenye.“ Baráth Ferencztől. „A magyar tornászok multja és jelene.“ (3 képpel a Nemzeti tornacsarnokból). „Az ifjuság országos tanünnepélye.“ (2 képpel). — „Az ornithologiai kongresszus.“ — Irodalom és művészet. — Közintézetek és egyletek. — Sakkjáték. — Képtalány — Egyveleg — Mi ujság. — Halálozások. — Szerkesztői mondanivaló — Heti aptár. A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 frt, a „Politikai Ujdonságok“-kal együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. sz.) megrendelhető a „Képes Neplap“ legolcsóbb ujság a magyar nép számára, felévre 1 frt.

Saisonszerű kérdés, hogy lehet a hervadt virágokat újra felfrissíteni? A hervadt szárból egy-egy darabkát lemetszünk s a virágokat forró vízbe állítjuk úgy, hogy száraik fele ázzék. A virágok ismét felelevenednek s mire a víz kihül, teljesen frissek lesznek. Ha most a szárból még egy kicsit levágunk s virágainkat újra hideg vízbe tesszük, még jó sokáig elélnék.

Vasárnapi munkaszünetre vonatkozólag, — mely a jövő, azaz július 14-től fogva a törvény értelmében már mindenkire nézve kötelező erejűvé válik, — Baross Gábor kereskedelemügyi m. kir. miniszter legutóbb kijelentette, hogy a fűszerkereskedők és szatócok vasárnap d. e. 11-től üzletüket zárva tartani kötelezettek.

Szerkesztői változás. A „Magyar Nők Lapja“-nak szerkesztését ez év jun. 7. Brankovics György, a „Képes Családi Lapok“ volt szerkesztője vette át. A „Magyar Nők Lapja“-nak olvasói bizonyára örvendetes tudomásul veszik e szerkesztői változást, mert Brankovics Györgynek eddigi kiváló irodalmi és szerkesztői működése elég bizonyítékot nyujt arra nézve hogy a „Magyar Nők Lapja“ csakhamar nemcsak a művelt magyar nőknek, hanem a nagy közönségnek is kedvelt lapja leend.

Heti piac.

Csütörtöktől csütörtökig, azaz: június 18-tól jun. 25-ig

Búza . 8 80—9— frt.	Marhahús . . . 48 kr.
Rozs . 6 20—6 60 "	Borjúhús . 48—52 "
Árpa . 5 60—5 80 "	Serteshús . . . 48 "
Zab . 5 80—6— "	Juhhús . . . 40— "
Tengeri 5 20—6— "	Hal "
Köles . 6 50—7— "	Disznó zsír . . 70 "
Repeze ———— "	Szalonna . . . 60 "
Széna . ———— "	Faggyú . . . 36—40 "
Szalma 1.—1 20 "	Vaj 50—70 "
Bor . hektója 15—20 frt.	Liszt 12—20 "
Palinka " 30—60 "	Bab 8—10 "
Burgonya " 130—150 kr.	Lencse "
Tüzifa 1 mt. 6 frt — kr.	Borsó 14 "

1 férfi napszám ellátással 40 kr; ellátás nélkül 60 kr.
1 nő napszám ellátással 20 kr; ellátás nélkül 30 kr.
Kelt Új-Kécskén, 1891. június hó 18.

Id. Oppenheim Adolf
rendes tudósító jelent-se.

A Tisza vizállása.

(A t-ughi állami mércezen)

Június	11-én	3.29	cm.	0 fölött.
"	12-én	3.42	"	"
"	13-án	3.29	"	"
"	14-én	3.11	"	"
"	15-én	2.42	"	"
"	16-án	2.70	"	"
"	17-én	2.30	"	"
"	18-án	2.22	"	"

Vasuti menetrend.

Szolnokról Budapest felé:

Indul éjjel 2 ó. 32 p.;	érkezik 6 ó. — p.;	reggel személy-vonat.
" reggel 3 " 29 "	" 6 " 33 "	" délelőtti omnibus-vonat.
" délelőtti 11 " 21 "	" 1 " 55 "	" délutáni gyors-vonat
" délután 4 " 24 "	" 7 " 45 "	" este személy-vonat
" " 5 " 12 "	" 8 " 22 "	" " " " " " " "

Budapestről Szolnok felé:

Indul délelőtti 7 ó. 40 p.;	érkezik 10 ó. 42 p.;	délelőtti személy-vonat.
" délután 2 " — "	" 3 " 37 "	" délutáni gyors-vonat.
" " 3 " 10 "	" 7 " 38 "	" este omnibus-vonat.
" este 6 " 18 "	" 9 " 16 "	" személy-vonat.

Tiszai hajózatok menetrendje. (Vegyes szolgálat.)

Szegedről Szolnokra. Indul: Hétfőn, szerdán és pénteken délután 3 órakor. Csongrádon a hajó éjjelez, honnan mindig reggeli 4 órakor indul (Érkezés Új-Kécskére kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt 1/28 órakor.)

Szolnokról Szegedre. Kedden, csütörtökön és szombaton délután 3 órakor. (Érkezés Új-Kécskére) ugyanezen napokon délután 6 órakor.)

Új-Kécskéről I. osztály, II. osztály.

Csongrádra	70 kr.	45 kr.
Tisza-Kürthre	25 "	15 "
Mindszentre	1 frt —	65 "
Szegedre	1 " 35	90 "
Szentesre	75 "	50 "
Szolnokra	70 "	45 "

Aláírási felhívás.

A Szolnok-kiskún-félegyházai h. é. vasút kibocsátandó törzsrésztvényei, illetőleg az ezek vásárlását biztosító kötvények

alájegyzése már kezdetét vette az egyesek részéről, miért is ezennel van szerencsém különösen a vasút által közvetlenül érdekeltek figyelmét e körülményre annál inkább felhívni, mivel a törzsrésztvények után várható előnyöknek leginkább tudatában lévén, a még rendelkezésre álló résztvények megszerezhetésének ez alkalmát el ne mulasszák.

Célja az egyesek jegyzésének részint az, hogy a törzsrésztvénytőke lehetőleg emeltessék és ilyképen a vasút -- melynek építése már a legközelebbi jövőben biztosra vehető -- létesítése meggyorsíttassék s könnyebbé tétessék; részint pedig, hogy a vasút ügyeinek intézésébe a nagyközönség is befolyást nyerjen.

A ki tehát tőkésíteni való pénzzel rendelkezik, melyet főleg nem annyira a maga, mint inkább utódai, örökösei anyagi helyzetének megalapítására óhajt fordítani, jobb elhelyezést sohasem találhat, mint ha azt helyi érdekű, különösen pedig oly helyi érdekű vasút törzsrésztvényeibe fekteti be, melynek rentabilitása minden kétségen felül áll, mert nemcsak hogy tőkéje évenként a tisztességes kamatot meghozza, hanem évtized múlva az elsőbbségi résztvények fokozatos amortisatioja folytán a törzsvagyon értéke folyton emelkedvén, a törzsrésztvényekbe fektetett összeg határozottan nagyobbodni fog.

Ezenkívül ez a legbiztosabb elhelyezése a felesleges tőkének. A vasút ugyanis soha meg nem bukhatik, mert ez ellen a törvény biztosítja a vállalatot.

A törzsrésztvény tehát az állampapirokkal egyenlő biztossággal bír.

A feltételek következők:

(Az alájegyzésre szolgáló kötvények szövegezése szerint.)

1. A legkisebb résztvény értéke 100 forint.
2. A jegyzett összeg a törzsrésztvények átadása ellenében csak az építés tényleges megkezdése után és pedig az engedélyes vagy jogutódja által a kötvényt kiállítóhoz intézendő felhívás kézbesítésétől száított hat hónap alatt lesz készpénzben kifizetendő a résztvénytársaság pénztárába. Ezen felhívás csak az építés tényleges megkezdése után bocsájtható ki.
3. A kiállított kötvény joghatálya 1893. év május 1-éig terjed olyképen, hogy a mennyiben ezen határnapig a vasúttársaság ueg nem alakulna és a vasút építése tényleg meg nem kezdetnék, a kötvényben elvállalt kötelezettség megszűnik s tartozik az engedélyes, vagy jogutódja a kötvényt a kiállítónak visszaadni.
4. Résztvényenkint bárkinek is egy szavazathoz van joga a társaság közgyűlésein, valamint a tulajdonos élvezi mindazon jogokat, melyeket a társaság alapszabályai a törzsrésztvényeseknek biztosítani fognak s így különösen a törzsrésztvény után járó azon évi osztalékot, mely az elsőbbségi résztvény vagy kötvény évi tőke- és kamattörlesztési hányada után fennmarad, s melynek magasságát évről-évre a közgyűlés fogja megállapítani.

A jegyzésre szolgáló kötvények **Antal Balázs újkécskei főjegyző** és **Petróczy József** a „Kécske és Vidéke“ szerkesztője uraknál őriztetnek, kiknél jegyzés végett megjelenni kéretik.

Szolnok, 1891. május 29-én.

A létesítő bizottság megbízásából:

Dr. Vladár Vilmos,

a Szolnok-kiskún-félegyházai h. é. vasút engedményese.